

ژورنال

شماره ۷۵۶

۱۳ ژوئن ۲۰۲۴ - ۲۴ خرداد ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

انتخاب ما سرنگونی است

سؤال از حمید تقوایی

“خیزش بازنشسته تیشه به ریشه می زند”

شهلا دانشفر

راحله شگفتی ساز زندانی در ایران

کیوان جاوید

از کاهش خرید میوه تا کاهش زندگی

منظر دریاکناری

انتخاب ما سرنگونی است

سؤال از حمید تقوایی

کیوان جاوید: در حالی که چندین نفر از کابینه ابراهیم رئیسی رد صلاحیت شدند و افرادی همچون علی لاریجانی نیز نتوانستند از فیلتر شورای نگهبان رد شوند، مسعود پزشکیان که در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۴۰۰ رد صلاحیت شده بود، این بار توانست از سد شورای نگهبان گذر کند.

آیا مسعود پزشکیان، کاندید نزدیک به اصلاح طلبان حکومتی می‌تواند تنور انتخابات رژیم را داغ کند؟ شرکت در این سیرک انتخاباتی و رأی ندادن به کاندید خامنه‌ای همچون دوران انتخاب خاتمی

آیا ممکن است یک‌بار دیگر تکرار شود؟ در این صورت این حرکت باعث مشروعیت داخلی و جهانی رژیم اسلامی نمی‌شود؟

حمید تقوایی: به نظر من هیچ ترفندی نمی‌تواند تنور انتخابات را داغ کند؛ چون مدت‌هاست مردم زمین را زیر پای کل حکومت داغ کرده‌اند. جمهوری اسلامی قاتل مردم ایران است و نه حکومت ایران و این را بعد از نزدیک به دو سال جنگ بی‌امان بین مردم و رژیم، همه می‌دانند. حتی کودکان‌ترین آخوندهای حکومتی می‌دانند اکثریت عظیم مردم از کل نظام و مقاماتش متنفر هستند و عزم جزم کرده‌اند حکومت این جانیان را به زیر بکشند. آخرین نمونه رقص و شادی مردم ایران بعد از

به هلاکت رسیدن ابراهیم رئیسی بود.

کاربرد و نقش ابزاری دو خردادی‌ها برای حکومت هم مدت‌هاست به پایان رسیده است. حتی اگر روحانی و خاتمی هم کاندید می‌شدند انتخاباتشان رونقی نمی‌گرفت. مردم از هر فرصتی برای تعرض بیشتر به حکومت استفاده می‌کنند و این سیرک انتخاباتی هم یکی از این فرصت‌ها است. به نظر من این انتخابات تنفر مردم از جمهوری اسلامی را بیش‌ازپیش در برابر چشم جهانیان قرار خواهد داد.

کیوان جاوید: سیاست اصولی در دل این شرایط انقلابی که باعث شده است رژیم بیش از هر

زمان دیگر مشروعیتش را از دست بدهد چه باید باشد؟ آیا لازم است به مردم برای اینکه در این سیرک حکومتی شرکت نکنند، هشدار داد؟

حمید تقوائی: به نظر من مردم نیازی به هشدار و رهنمود برای عدم شرکت در انتخابات ندارند. این حکومت است که برای کشیدن مردم پپای صندوق‌های رأی به درودیوار می‌زند و به جایی نمی‌رسد. اگر رهنمودی لازم است فراخوان و سازماندهی راه‌های مختلف گسترش اعتراضات و تعرض به کل حکومت در برخورد به این سیرک انتخاباتی است. فراخوان ما به همه فعالین و دست‌اندرکاران انقلاب زن زندگی آزادی و جنبش‌های اعتراضی و به همه نهادها و تشکل‌ها

و نهادهای مبارزاتی اینست که به هر طریق می‌توانید با بیانیه‌ها و طومارها و فراخوان‌ها، و با سازماندهی متحدانه اعتراضات خیابانی از جمله حمایت فعال از تجمعات بازنشستگان به سیرک انتخاباتی حکومت با موج اعتراضی گسترده‌ای پاسخ بدهید. "انتخاب ما سرنگونی است". این شعار در انتخابات گذشته به وسیله مادران دادخواه اعلام شد و جا دارد این بار با صدای بلند از جانب همه مردم فریاد زده شود.

“خیزش بازنشسته تیشه به ریشه می زند”

شهلا دانشفر

یک اتفاق مهم در سه روز گذشته تجمع اعتراضی هزاران بازنشسته فرهنگی ۱۴۰۰ در تهران در مقابل سازمان برنامه بودجه در تهران است.

روز سه‌شنبه در دومین روز این اعتراض بود که یک زن بازنشسته با فریاد خشمگینانه علیه فقر بی‌حد و حصر اظهار داد و گفت: “خیزش بازنشسته تیشه به ریشه می زند” و این گفته او با کف زدن و همراهی جمعیت بزرگ بازنشسته‌ها پاسخ گرفت. این بازنشستگان در سه روز تجمع اعتراضی خود با شعارهای “قدرت ما جمع ماست، رتبه‌بندی حق ماست”، “فکر نکنید یه روزه، قرار

ما هر روزه ”، “با اهل قلم هر که در افتاد و افتاد“،
صحنه‌های قدرتمندی از اعتراض را شکل دادند.
اعتراضی با این قدرت در کنار اعتراضات دیگر
بخش‌های بازنشستگان در طول هفته که با فریاد
”اتحاد اتحاد علیه فقر و فساد“ کل جامعه را به
اعتراض فرامی‌خوانند، حکومت را به وحشت
انداخت.

از همین روز چهارشنبه در سومین روز اعتراض
معلمان بازنشسته در تهران با حمله وحشیانه
نیروی سرکوب حکومت روبرو شد و سرکوبگران
دیوانه‌وار فریاد می‌زدند و جمعیت را به چند
دسته متفرق و با فشار و تهدید به طرف میدان
بهارستان سوق دادند. اما بازنشستگان تا ۱۲
ظهر در محل ماندند و چندین بار مسافت میدان

بهارستان تا سازمان برنامه و بودجه را طی کردند و فریاد شعارهایشان بلند بود. در این میان دهها بازنشسته دستگیر شدند. در مقابل بازنشستگان مقاومت کرده و شماری را که عمدتاً زنان بودند را از چنگ سرکوبگران بیرون کشیدند.

در برابر این تعرض حکومت، تشکلهای مختلف از جمله شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان و شورای بازنشستگان ضمن گزارش خبرها یورش به تجمع بازنشستگان و دستگیریها را محکوم کردند.

در کنار بازنشستگان بایستیم و با گسترش اعتراضاتمان پاسخ محکمی به گستاخی حکومت و یورش وحشیانه اش به صف اعتراض بازنشستگان

بدهیم. با بیانیه‌های مشترک اعتراضی بر آزادی
فوری بازنشستگان دستگیر شده تأکید کنیم.
ادامه تجمعات مشترک بخش‌های مختلف
بازنشستگان و حمایت‌های مردمی قدم مهمی در
این راستا ست.

بازنشستگان صدای اعتراض کل جامعه علیه
فقر و فساد و بی تأمینی هستند. بازنشستگان با
برافراشتن پرچم اتحاد مبارزاتی کل جامعه علیه
فقر و فساد و با اعتراضات جانانه خود در دفاع
از زنان و علیه اعدام‌ها به یک سنگر مهم دفاع از
دستاوردهای انقلاب و به الگویی برای بازگشت
اعتراضات مردمی به خیابان تبدیل شده‌اند. با
تمام قوا از این سنگر مهم مبارزاتی حمایت و
پشتیبانی کنیم.

راحله شگفتی ساز زندانی در ایران

کیوان جاوید

هرانا گزارش می‌دهد: ”راحله راحمی پور، زندانی سیاسی مبتلا به تومور مغزی، از رسیدگی پزشکی مناسب محروم شده است. راحله راحمی پور به‌رغم نیاز به رسیدگی پزشکی تخصصی همچنان از اعزام به بیمارستان و رسیدگی درمانی محروم مانده است. پیش‌تر هرانا دلیل محرومیت پزشکی این زن دادخواه را خودداری او از پوشیدن حجاب اجباری گزارش کرده بود.“

راحله راحمی پور از اعضای خانواده‌های دادخواه و مفقودشدگان در زندان‌های جمهوری اسلامی

بشمار می‌رود. درحالی‌که برادرش حسین و همسرش در دهه شصت بازداشت و اعدام شدند، مقام‌های جمهوری اسلامی نوزاد آنها به نام گلرو را هرگز به خانواده‌اش تحویل نداده و بدون ارائه گواهی فوت یا محل دفن مدعی شده‌اند که این کودک جان‌باخته است.

ما با چنین شگفتی‌سازهایی در تاریخ معاصر ایران روبرو هستیم. زنی از نسل عصیان، از نسل ایستادگی در برابر ستمگر؛ انسانی که زانوزدن در برابر دشمن هرگز به مخیله‌اش راه نیافته است؛ یک زن برای انقلاب و برای هویت انسانی. ما داریم از انسانی حرف می‌زنیم که ۷۲ساله است و از تومور مغزی شدیداً رنج می‌برد؛ اما

هدف والای انسانی‌اش را بزرگ‌تر از رنج خود می‌داند.

راحله از نسل دیروز است؛ نسلی که هزاران نفر از آنها در تنهایی و گمنامی و بدون اینکه اسمشان در رسانه‌ها درج شود یا در ایران و جهان برای آزادی آنها کمپین راه بیفتد، یا اینکه وکلای داخلی و جهانی فرصت دفاع از آنها را داشته باشند، به جوخه‌های اعدام سپرده شدند. ما از انقلابیون و مبارزین دهه ۶۰ حرف می‌زنیم، نسل خاوران و ده‌ها مکان بی‌نام‌ونشان در گورهای دسته‌جمعی. این نسل دیروز خود را به نسل امروز وصل کرده است، به توماچ‌ها و دیگر انقلابیون جوان که مشت بر آسمان می‌کوبند و برای آزادی و انسانیت

مبارزه می کنند.

راحله را باید به نیکا و سارینا و حدیث متصل کرد تا واقعاً مشاهده کرد که حکومت اسلامی گرفتار در چه گرداب هولناکی شده است. این حکومت منحوس ضد بشر در برابر آزادی و برابری و انسانیت درهم شکسته می شود. راحله را با فشار مضاعف و با قدرت انقلابمان آزاد کنیم. این زن از نسل انقلاب نباید حتی یک روز در زندان بماند.

از کاهش خرید میوه تا کاهش زندگی

منظر دریاکناری

گزارش‌ها از ایران حاکی از آن است که امسال فصل نوبرانه‌های میوه با قیمت‌های نجومی همراه شده و در کل، میزان خرید میوه در ایران یک سوم کاهش یافته است. گزارش می‌شود که تورم در بخش میوه و تره‌بار به اندازه‌ای بالا است که اقشار متوسط و ضعیف، هیچ چاره‌ای جز حذف کردن آن ندارند. رئیس اتحادیه فروشندگان می‌گوید قیمت هر کیلو گیلاس وقتی به مغازه‌ها می‌رسد حدود سیصد هزار تومان می‌شود.

قحطی ای در کار نیست. سیلی نیامده است

و خشکسالی "نسل میوه‌ها" را برنچیده است. میوه‌ها در هر رنگ و هر نوع آن در مغازه‌ها زیباترین تابلوهای نقاشی را به نمایش می‌گذارند و ما را به تماشا وامی‌دارند. تماشایی توأم با حسرت. میوه‌ها با طمع‌های وسوسه‌کننده جلوی چشم ما، اما فرسنگ‌ها از ما دور هستند. اینجا دیگر منطق پول حکم می‌راند. اینجا نیاز و میل و اشتیاق تسلیم یک واقعیت خشن بیرونی است. واقعیتی زشت و آزاردهنده به نام حکومت اسلامی.

ما و کودکانمان از کنار این انواع میوه‌های آبدار و زیبا و مفید نباید گذر کنیم. یک تابلوی ایست نانوشته ما را از نزدیک شدن به این "میوه

ممنوعه“ برحذر می‌دارد. انگار “خدا“ “آدم و حوا“
را از خوردن سیب یا انگور منع کرده باشد و این
خاطیان آفرینش الهی با سرپیچی از امر الهی به
زمین پُر از رنج و محنت تبعید شده باشند.

اینجا فقط میوه‌ها دور از دسترس نیستند. نان
هم از سفره‌ها رخت بریسته و آزادی هم در
اسارت است. هر چه هست ستم است و زندان
و دستگیری. تا چشم کار می‌کند و گوش توان
شنیدن دارد ما درد می‌بینیم و غم می‌شنویم.
حکومت نماینده “خدای یکتا و توانا“ به نمایندگی
از خالق خود ما را از خوردن و آشامیدن و بهداشت
و تفریح و آسایش و خوشبختی منع کرده است.

اما انسان شورشگر است. این راز دوم انسان است.
این انسان در برابر ظلم و نابرابری به پاخاسته
است. ما این جهنم را به زیباترین مکان ممکن
برای زندگی تبدیل می‌کنیم. ما این حکومت
پاسدار فقر و فلاکت را در هم می‌کوبیم و زندگی
را به زیبایی، همگانی می‌کنیم. این رسالت انقلاب
زن زندگی آزادی است.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال